

CARTI SI REVISTE

BERNARD FAY: Panorama de la litterature Contemporaine...

Currente atat de multe si de deosebite intre ele au agitat literatura franceza dela 1880 pana astazi...

Cartea de fata, scrisa tocmai in scopul de a da cititorului francez o calauza in chaosul aparent al belestristice...

Pe aceasta intentie, B. Fay ne trece pe dinaintea ochilor, in scurte capitole, ca intr-un caleidoscop...

Inte între care obiectivitatea, pe care crede Fay ca o posedă, e relativă — dar poate fi cineva vrodată obiectiv...

C. BOTEZ

TRAIAN NICULESCU: „Poemele mele dela Toria”...

In lipsa unui organ de publicitate, d. Eugen Lovinescu incepe sa prefateze volumele celor cari cutesc versuri...

Primum volum prefatit in felul acesta de către d. Eug. Lovinescu se intitulază „Poemele mele dela Toria”...

unitate. In al doilea rând constatăm într-adevăr că întoarcerea e voită, dar cu foarte mari resurse de verbalism...

Diseară cu un ac de diămant Am să-ți deslac vertebră cu vertebră...

Prin urmare baudelarian fără originalitate, voit, verbalist și nesincer. Al treilea punct, cu cel din urmă exemplu:

Urde-i această casă de vreme coșcovită în care licărea o candelă de grîndă?...

Crează-mă cititorii că am copiat exact (pag. 74). Aci, într-adevăr că nu mai pricepem nimic. D. Lovinescu spune acestor versuri „umilele elemente câmpenești ce n'au fost cîntate până acum...”

Dacă d. Lovinescu socotește că neînădîn seamă de „realizări întâmplătoare” a descoperit un „talent organic”...

G. B.

VIATA ROMANEASCA (No. 4). — D. Mihail Sadoveanu urmează seria cuceririi de povestiri din viața sfinților...

Intr-o spirituală „Cronică fantezică” de G. Topircu parodiază traducerea „Odiseii” de d. Murnu...

P. Nicanor et Comp., „Miscellanea”, se ocupă de amestecul religiei în politică. Autorul pune în evidență deosebirea care există pe acest teren între România și Franța...

„Viata Românească” se plînge că rînd pe rînd, sau concomitent, a fost acuzată de „reacționari” și „soviniști”...

Astfel la 1864 Ion Brătianu îl acuza pe Mihail Kogălniceanu că „merge mai departe decît Proudhon”...

cialist, un ultra socialist care aci subit epotele de polcovnic, aci subit mantaua de curțizan, aci subit masca de boer...

Lucrurile se repetă. D. Stere, deși a combătut socialismul, este socialist — după cum e și internaționalist...

MISCAREA LITERARĂ (No. 31). — D. F. Aderca ridică chestia „Scriitorilor români în Europa”...

TARĂ NOASTRĂ (No. 21). — Revista d-lui Goga discută chestia premiilor. Anul trecut, spune „Tara Noastră”...

L'EUROPE NOUVELLE, 18 Iunie 1925. Consacră un număr întreg uneia din cele mai noi țări ale continentului...

Ladislau-St. Reymont, laureatul de curând al premiului Nobel pentru literatură, povestește geneza romanului său „Țărani”...

Pe vremea aceia spiritele erau preocupate de arta lui Ibsen și a Scandinaviilor...

După o dare de seamă asupra instrucției publice în Polonia și o alta a lui Francis de Miomandre în care discută aportul Poloniei la expoziția de artă decorativă din...

Paris, aflăm — în legătură cu teatrul — că decorul joacă același rol de înăbușitor al textului...

REVUE BLEUE, 6 Iunie 1925. Deschide numărul un studiu al profesorului Edmond Faral...

Ceeace mi se pare, mai departe, demn de relevat din acest număr, sunt părerile cronicarului teatral, Gaston Rageot...

Literatura numărului: o năvelă („Le dernier”) de un tragic întunecos...

LES NOUVELLES LITTERAIRES, 6 Iunie 1925. In articolul care se intitulează „Le style de Marcel Proust”...

In alcătuirea pe care a ținut-o la banchetul congresistilor „Pen's-club”-ului, poetul Paul Valéry se întreabă de rostul acestei „asociații”...

Pe vremea aceia spiritele erau preocupate de arta lui Ibsen și a Scandinaviilor, sau erau, de cele mai multe ori, întoarse dela preocupările literare...

După o dare de seamă asupra instrucției publice în Polonia și o alta a lui Francis de Miomandre în care discută aportul Poloniei la expoziția de artă decorativă din...

— George Baiclescu.

PAGINI ALESE

Venea o moară pe Siret...

— Fragment —

Cuconășul Costi zărește o umbră în pădure.

Cuconășul cel tânăr mâna singur caii murgii. Bucuria vieții îi cânta în toată ființa și nările i se infiorau de aerul aspru al dimineții...

„Vasilă, zise el întorcînd capul, cînd mergem acolo? — Unde, cuconășule? — La bălțile Siretului. — Când poftesci, cuconășule. Mai cîtră toamnă, cînd se cîrdueșc rățele sălbătice...”

Trebuie să fi fost, fără îndoială; dar băietul nu-și prea amintea deslușit locurile; și c'un fel de nemulțumire vagă...

„Aicea se chiamă Poiana-dela-Șipote”, zise pușcașul, după ce coborîra din docar. Costi nu răspunde. Se întoarse cîtră soare și cîtră câmpie...

„Du-te la Gheorghian pădurarul, în partea cealaltă de poiană, răspunde vînatorul. Deshamă și spune nevestei să răsucească gătul unui pui...”

„Gata mîncarea? Gata? — Gata, cuconășule, și borșul și friptura. Omu meu o stat la pîndă și v'o văzut venind...”

Știa că a dat peste potărnicii; dar la durulul brusc și năprasnic al zborului lor...

Toate trebuiau să-i facă plăcere băietului în ziua aceea. La mirarea țăranelui, răspunde c'un pachet de tutun...

„Trage!” strigă el ațătat, cîtră țaran. Vasilă ochi lung și cu griji, apoi slobozi focul, și greși și el. Costi se liniși și se simți împacat.

Amândoi, cu cănele ager între ei, rămaseră cu capetele înălțate, urmărind zborul paserilor, pînă ce le văzură, într-o undă grațioasă, lăsîndu-se spre alt păle de spîrișii.

„De-acu-s a noastră, cuconășule, grăi zîmbînd Vasilă. Hai după dăneșe...” Ziua era fără vînt și cîtră amiază soarele pălea tare.

„Eu socot, cuconășule, zise Vasilă, că pe cîinii țăștia trece picioare, pe cînd Vasilă rînduia deoparte armele și torbele pline de vînat.

Pădurarul se înclină cîtră boier. „Sărut mîna, cuconășule.”

„Bine v'am găsit. Ce faci moș Gheorghian? — Ce să fac? Îmbîtrînesc, cuconășule. Băietonul i-am înșurat ș'an rîmas singur cu baba. De-acu am să pleșuveșc de istov...”

„Trage!” strigă el ațătat, cîtră țaran. Vasilă ochi lung și cu griji, apoi slobozi focul, și greși și el. Costi se liniși și se simți împacat.

Amândoi, cu cănele ager între ei, rămaseră cu capetele înălțate, urmărind zborul paserilor, pînă ce le văzură, într-o undă grațioasă, lăsîndu-se spre alt păle de spîrișii.

„De-acu-s a noastră, cuconășule, grăi zîmbînd Vasilă. Hai după dăneșe...” Ziua era fără vînt și cîtră amiază soarele pălea tare.

„Eu socot, cuconășule, zise Vasilă, că pe cîinii țăștia trece picioare, pe cînd Vasilă rînduia deoparte armele și torbele pline de vînat.

MIHAIL SADOVEANU